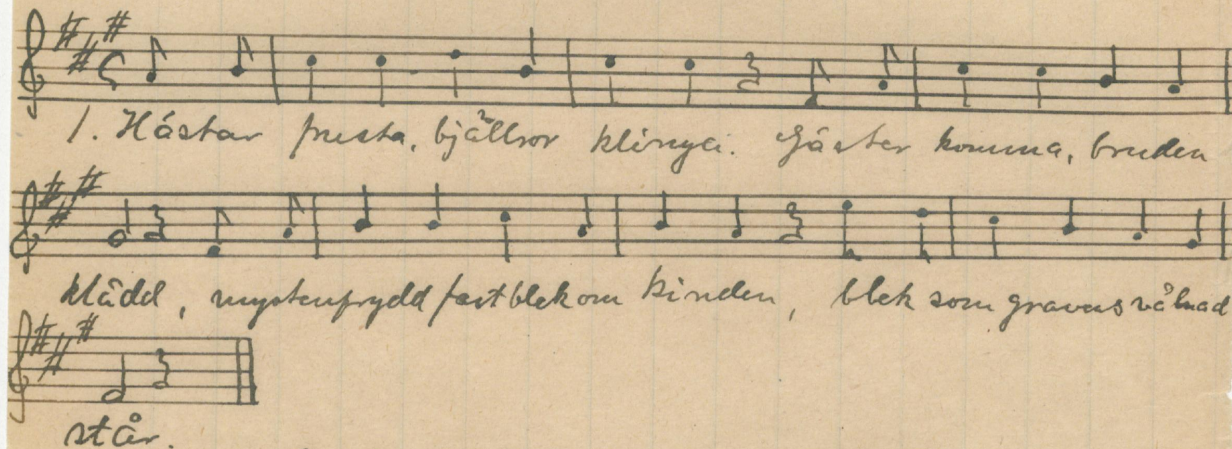
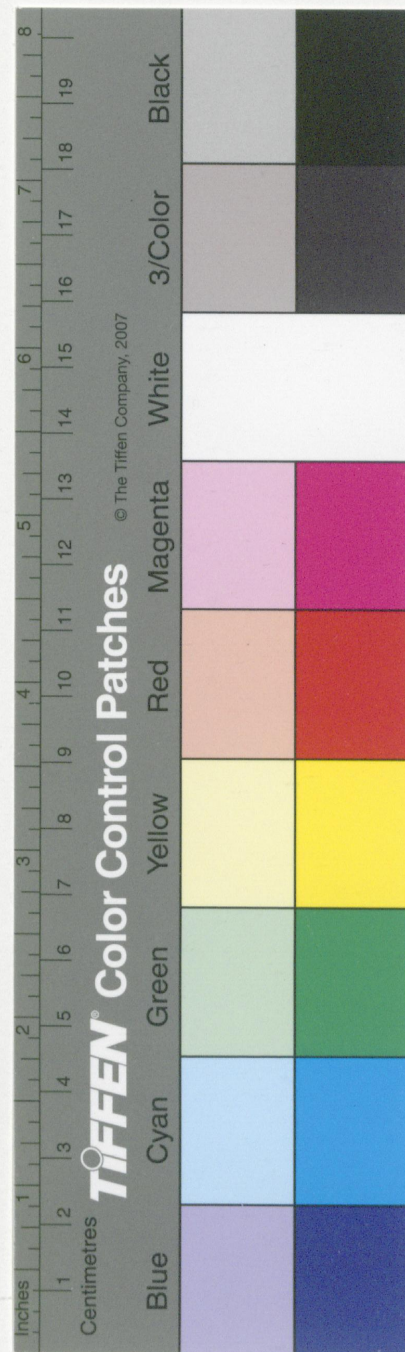

161
54. Hästar prusta, bjällror klinga.
(Skener; Skåldö)

161

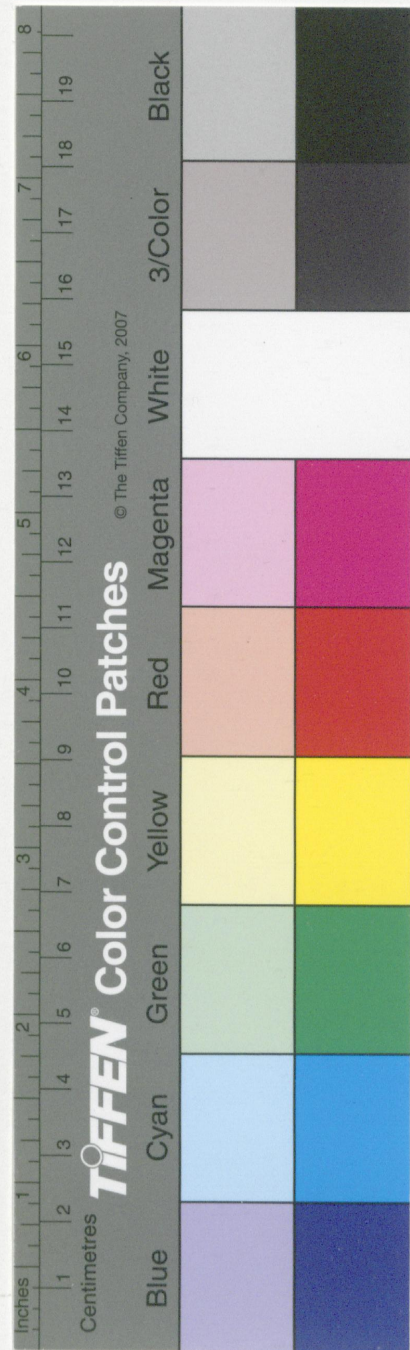

2. En hon älskar, men hon får ej.
En hon hatar, ingen ämn.
Man skall dock bli hennes brudgum,
den som hon ej älska kan.
3. Lovs honom boyet älska,
älska uti lust och nöd.
Varför skall väl mannen love
det ej hjärtat kan kosta?
4. Far och mor det ha så velat
nu hon lögnen har sagt ut,
av grundstanken av en ängel,
där ej frumen var förut.

- 162
5. Dansen går i nya vinlar,
och varje krud i blomning står.
Briden dunkör blek som drivan
osmält i den kalla vår.
-
6. Se där träder fram en yngling,
bjuder komme upp till dans.
Kun på brudens kinder väcka
rosens rodnad, liljans glans.
-
7. "Älskling, nu för sista gången
ser jag i ditt öga in
Denna gång men ^{aldrig} ~~icke~~ ännu,
vila skall min hand i din.
-
8. Denna gången, nu den sista
slingrar jag kring dig min arm.
Vår hjärtan måste skiljas
fastän kärleken ^{är} varmt varm."
-
9. Vårer, sommaren är förliden,
hösten hopar gula löv
Kring de torrbeklädda husen,
husen i de dödas dal.

162

10. Där står en grav med friska roser;
 Bruden myrs har flyttat dit.
 Livets täppor är kalla;
 kall, men gär är dödens kyss.

